

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **A.H.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.9.2011, č.j.

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.9.2011, č.j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2011. Poukazovala na to, že nesouhlasí s rozhodnutím ČSSZ ani ze 30.3.2011, má za to, že pokles její pracovní schopnosti musí být rozhodně vyšší, než byl stanoven, když ve Slovenské republice na základě podkladů od odborných a posudkových lékařů dospěli k závěru, že pokles pracovní schopnosti je 45% a její zdravotní stav má trvalé následky a není předpoklad, že by se zdravotní stav žalobkyně zlepšil. Tato nemůže vykonávat žádnou namáhavou práci. Domáhala se proto zrušení napadeného rozhodnutí. Pokud jde o rozhodnutí z 1.9.2011, jedná se o rozhodnutí, kdy v rámci projednání námitek žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ z 30.3.2011, žalovaná rozhodla tak

- I. Že zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- II. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žalobkyni odnímá od 1.9.2011 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Soud zjistil, že pokud jde o rozhodnutí z 30.3.2011, tímto rozhodnutím ČSSZ přiznala žalobkyni od 19.7.2010 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a s přihlédnutím k čl. 46 a čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, a to ve výši 3.088,-Kč měsíčně, neboť dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 20.1.2011 je účastnice řízení invalidní pro invaliditu I. stupně.

Dle uvedeného posudku poklesla účastnici řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40%.

S uvedeným rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala proti němu námitky, v nichž uváděla, že s ohledem na její zdravotní stav by měla mít pokles schopnosti pracovní činnosti 45% stejně jako na Slovensku, protože její zdravotní stav má trvalé následky a není předpoklad zlepšení a nemůže vykonávat namáhavou práci.

Rozhodnutím z 1.9.2011, poté, kdy ve věci ČSSZ znovu nechala posuzovat zdravotní stav žalobkyně, když z posudku lékaře ČSSZ vyplynulo, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven celkem na 30%, takže žádnému stupni invalidity neodpovídá, a kdy lékař ČSSZ konstatoval, že uznání I. stupně invalidity lékařem Pražské správy sociálního zabezpečení lze považovat celkově za nadhodnocený, bylo rozhodnuto v neprospěch žalobkyně.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posuzovat zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobkyně a požádal o vypracování posudku PK MPSV ČR na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala 12.4.2012, když uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ se jedná o 57 letou posuzovanou ženu, která je vyučena jako prodávačka a která pracovala většinou ve svém oboru, naposledy jako OSVČ ve výrobě a prodeji suvenýrů. Od 16.11.2009 byla vystavena ve Slovenské republice pracovní neschopnost, podpůrná doba uplynula dne 18.7.2010, poté žádala posouzení invalidity na území Slovenské republiky prostřednictvím sociální pojišťovny, kde jí byla přiznána dle právních předpisů platných v SR částečná invalidita s uznáním míry poklesu pracovní schopnosti 45%. 20.1.2012 podala žádost o posouzení invalidity na území ČR u ČSSZ. 9.2.2012 byla posouzena lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Pražskou správu sociálního zabezpečení, byla uznána invalidita I. stupně, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 40%. Po podaných námitkách oddělením námitkové a odvolací agendy LPS ČSSZ byl vypracovaný posudek se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti pouze 30%, invalidita byla proto rozhodnutím z 1.9.2011 zamítnuta.

Bylo uvedeno, že u posuzované byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom zejména bederní páteře. V roce 2010 došlo ke zhoršování subjektivních potíží ve smyslu bolestivosti, s vystřelováním v dermatomu L4/5 vlevo, pro zhoršování potíží stav dospěl 4.5.2010 k operaci, kde byla provedena aplikace meziobratlového implantátu a fixačního aparátu. Poté absolvovala komplexní rehabilitační a lázeňskou léčbu. Neurochirurgem byl stav hodnocen jako pooperačně uspokojivý, RTG postavení dobré, byla popisována statodynamická porucha dolních segmentů bederní páteře, pseudoradikulární neuropatická symptomatologie vlevo. Bylo doporučeno trvalé šetření, nepřetěžování páteře a opakování ústavní rehabilitace. Konstatována tolerance jen malé fyzické zátěže a vhodnost analgetické terapie při bolestech. Indikována byla neurologická dispenzarizace. Posudková komise uvedla, že má k dispozici výsledek neurologického vyšetření, kde dokumentován stav po operaci bederní páteře v květnu 2010 s těžkou staticko-dynamickou poruchou dolních segmentů LS páteře, **radikulární syndrom L5 I. dx. a projevy nervového a svalového dráždění.**

Další uvedené interní onemocnění – hypertenze, hypercholesterolemie a hyperurikemie jsou kompenzované při zavedené terapii a nemají vliv na pokles míry pracovní schopnosti.

Posudková komise uvedla, že míra poklesu pracovní schopnosti pro uvedené zdravotní postižení odpovídá kap. XIII, oddíl E, položka 1 c), vyh. č. 359/2009 Sb., v platném znění, v rozmezí 30 – 40%.

Z neurologického hlediska se jednalo dle doloženého odborného neurologického nálezu o stav po operaci páteře se **středně těžkým funkčním postižením** se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění. Nebyla vyjádřena symptomatologie neurogenního močového měchýře. Jednalo se o snížení výkonnosti při běžném zatížení.

Vzhledem k výše uvedenému a s přihlédnutím k profesi posuzované posudková komise volila **procentuelní hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti uprostřed stanoveného rozmezí.**

Zjištěný zdravotní stav **neodpovídá těžkému funkčnímu postižení** po operačním zákroku s těžkým postižením více úseků páteře, s funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi a poruchou hybnosti končetin, se závažnými poruchami funkce svěračů a poklesem celkové výkonnosti při lehkém zatížení.

Hypertenzní choroba při zavedené léčbě je kompenzovaná (dle dokumentace OSSZ), onemocnění je bez komplikací, komplikace ze strany cévního, očního, vylučovacího systému nejsou dokumentované. Jednalo se o minimální postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti

pro uvedené zdravotní postižení odpovídá postižení v kap. X, oddíl A, položka 8 a), vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které je stanovena hodnota 5%. Nejedná se o lehké orgánové postižení, středně závažné funkční postižení s morfologickými změnami, těžké funkční postižení ani o manifestní orgánové postižení uvedené pod písm. b), c), d) a e).

Posudková komise pak uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v **kap. XIII, oddíl E, položka 1 c), vyhl. č. 359/2009, v platném znění, v rozmezí 30-40%.**

Šlo o stav po operaci páteře se **středně těžkým funkčním postižením**, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění. Nebyla vyjádřena symptomatologie neurogenního močového měchýře, jednalo se o snížení výkonnosti při běžném zatížení.

Vzhledem k výše uvedenému a s přihlédnutím k profesi posuzované PK MPSV volila **procentuální hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti uprostřed stanoveného rozmezí, tj. 35%.**

Pro stanovení horní hranice poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody ani s ohledem na doprovodná onemocnění a ani profesní zařazení.

Míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 výše citované vyhlášky nemění.

Posudková komise pak uvedla, že se zjištěným zdravotním stavem nebyla posuzovaná schopna fyzicky náročné práce, práce se zvedáním a přenášením těžších břemen, v klimaticky nevhodném prostředí – vlhko, chlad, horko. Posuzovaná byla schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Z duševního hlediska byla schopna případné rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti.

Posudková komise uvedla, že prostudovala všechny doložené odborné nálezy a z některých pak zkráceně i citovala. Nálezy, ze kterých posudková komise necitovala vesměs potvrzují stejný zdravotní stav, jako nálezy citované, **posudkový závěr vychází ze zjištěného zdravotního stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru PK MPSV zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech.**

Právní normy pro posuzování pracovních schopností a invalidity se ve Slovenské republice a České republice dost liší, procentní míry poklesu pracovní schopnosti nejsou vzájemně srovnatelné a porovnatelné, každý stát posuzuje dle svých platných právních norem zcela samostatně.

Z tohoto důvodu argumentaci posuzované ohledně stanovení míry poklesu pracovní schopnosti na území Slovenské republiky na 45% a stanovení odlišné procentuelní míry pracovní schopnosti v ČR nelze akceptovat.

Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je stanoven 35%.

K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.9.2011 byla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jednalo se dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona o invaliditu I. stupně.

Pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla nejméně o 35%, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%.

Posudková komise uvedla, že závěr jejich posudků se shoduje s výsledkem posouzení lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení, který byl pověřený vypracováním posudku pro účely první instance, v uznání I. stupně invalidity.

Posudkový závěr PK MPSV Brno se neshoduje s výsledkem lékaře oddělení námitkové a odvolací agendy LPS. Lékař oddělení námitkové a odvolací agendy LPS hodnotil stav jako lehké funkční postižení. Lze konstatovat, že hodnocení z posudkového hlediska nevycházelo z výsledku neurologického vyšetření, které odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení.

K uvedenému posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 12.4.2012 žalobkyně v písemném vyjádření uvedla, že s posudkovým závěrem PK MPSV ČR ze dne 12.4.2002 souhlasí s platností do 31.8.2012 a následně bude její zdravotní stav přehodnocen.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně.

Vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti posuzované, tj. žalobkyně byl posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Brně k datu přezkoumávaného rozhodnutí ČSSZ zjištěn ve výši 35%, což odpovídá invaliditě I. stupně, zrušil soud rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2011, když dospěl k závěru, že z tohoto rozhodnutí vyplývá, že nebyl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebylo tedy postupováno v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, když z tohoto rozhodnutí vyplynulo, že žalobkyně invalidní není.

Ve smyslu ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud vrací věc žalované k dalšímu řízení, když žalovaná má povinnost vydat rozhodnutí nové a při vydání nového rozhodnutí jako z podkladu pro rozhodnutí bude vycházet z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 12.4.2012, z jehož závěru vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní a šlo u ní o invaliditu I. stupně, která vznikla k datu 19.7.2010.

Jak soud tedy již uvedl, provedeným dokazováním byl zjištěn jiný skutkový stav, než který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán, tedy ČSSZ ve svém rozhodnutí ze dne 1.9.2011.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci měla úspěch, náklady řízení však nepožadovala a ani jí dle názoru soudu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. května 2012

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně